

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-10 szám
I. EMELET
 hová a lap szerkesztésére és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.
 —
 Kéziratok vissza nem adódnak.
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 181

Zágrábi tanulságok.

Pécs, 1895. október 17.

Khuen-Héderváry bán bemutatta az ő pacifikált horvátjait ő felségének, országnak, világnak. Lehet is őket mutogatni, mert az a durvaság, nyers erőszak és neveltlenség, melylyel a horvátok önmaguknak tetszelegnek, csakugyan a soha nem látott látványosság színezetét adják az egész zágrábi komédiának, csak az a kár, hogy ő felsége szent személyének is szerepet osztottak ebben a komédiában, a melynek különben jókedvű szemlélője lehet a külföld, hisz nincsen benne érdekelve, mint mi, és a Paprika Jancsi henegecs, bármily ostoba legyen is, mindig izgatólag hat a neveto idegekre.

Mi azonban, mint nagyon is közelről érdekelt felek, nem foghatjuk fel oly mulatságos oldaláról a horvát henegecsét, nem mintha félénk a horvát szájhősöktől, hanem mert oly gyámoltalannak és gyávanak látjuk kormányainkat, hogy nem mernek azoknak a szájhősöknek a szájjára ütni.

Mert mint egyes emberekkel, úgy a népekkel is azok műveltségi fokát és egyéni tulajdonságait szem előtt tartva kell bánni. Nekünk mindig az volt a bajunk, hogy a horvátokat úgy a nemzeti erények, mint műveltség dolgában túlbecsültük s ezzel úgy jártunk, mint az az illető, ki a duhaj esáradhóst kenetteljes prédikációval akarja a verekedés abbahagyására bírni: először is minket vertek meg.

Pedig hát a magyaroknak a lefolyt századok alatt elég keserves alkalmuk volt a horvát virtus felől bő tapasztalatokat szerezni.

Mikor az igazi Horvátországot a törökök végkép elfoglalták, mi adtunk nekik szállást s az volt érte a köszönet, hogy a régi Szlavóniából megcsinálták a mai Horvátországot, de hogy Szlavóniájuk is legyen, erre a célra ellopták tőlünk a drávan túli magyar vármegyéket s ma már az anyaországnak ez az ősi kiegészítő része, mint halálos ellenség áll velünk szemben.

S a horvát nemzeti politika azóta is mindig az volt, hogy a magyaroktól nyert privilegiumokat

ellenünk fordították, folyton Béccsel kacérkodtak, s ez fel is használta őket, a hol csak lehetett, a magyarok sakkban tartására.

Legutóbbi szabadságharcunkban is gyönyörű példáját adták a horvátok ennek a nemzeti erényüknek, a mikor készséggel vállalkoztak a véreb szerepére, hogy a törvényes szabadság lenyűgözésében segédkezzenek. Persze ugyis jártak aztán, mint a véreb, a melyet nem fegyverrel, hanem ostorral szokás visszakergetni öljába: emlékezzünk csak vissza Roth és Filipovics dicső seregére, nem-e ily módon lett az kiexpediálva az országból?

Alkotmányunk visszaállításakor rövidlító magyar államférfiaink örök időkre lekötözték s a Magyarországhoz való ragaszkodásra bírni vélték a horvátokat azzal, hogy fehérlapot adtak kezükbe, előre is megígérvén arra feljegyzendő kívánalmaik teljesítését. Így kaptak a horvátok oly önkormányzatot, mely nemzeti megerősödésüket lehetővé tette.

Izmosításukat persze arra használták fel megint, hogy megmarják azt a kezet, mely nekik a koncot adta. Meggyalázták Magyarország címerét, sárba tiporták zászlaját, inzultáltak uton-utfélen a közéjük tévedt magyarokat.

Mikor aztán a közállapotok már fenekestül felfordultak, Tisza Kalmán pacifikátort küldött közjük Khuen-Héderváry gróf személyében, ki kezdetben ugyan maga is érezte a hazafias horvát öklök „alkotmányos“ működését, de nagy kitartással mégis sikerült legalább látszólag törvényes állapotokat teremtenie. Látszólag, mondjuk, mert mindenütt, a hol Magyarország jogairól volt szó, a magyaroknak kellett engedniök s az összeütkező zések csak úgy voltak elkerülhetők, hogy mindig a törvényes hatalom engedte át a teret a rendbontó túlzók féktelenkedéseinek.

Ez a látszólagos nyugalom felbátorította a bán és a magyar kormányt arra, hogy bemutassák ő felségének a pacifikált horvát nemzetet.

De hát nem azért horvát a horvát, hogy ezt a kedvező alkalmat fel ne használja ősi politikájának felújítására; hogy ne kacérkodjék az oszt rák esárárral a magyar király rovására. Tele tüzdelték házaikat feketesárga lobogókkal,

letépték s bemocskolták a magyar zászlókat; nemzeti érzékenységük legkevésbé sem reagált arra, hogy ő felsége, a kit megtettek horvát királynak, németül válaszolgotott nekik, de vérben forgó szemekkel ordították a pereatot minden magyar szó hallatára.

S mindennek élő tanuja, néma szemlélője volt a magyar kormány feje, dicső Bánffy báró, a magyar állam tekintélyének hősi védelmezője, külügyminiszterek buktatója, pápai nunciások hazaküldője!

Hát nem tudta ő, ki a korona rendületlen bizalmával már a csömörülésig dicsekszik, Magyarország tekintélyét Zágrábban megvédelmezni? Vagy csak akkor nem bűn a zászlósértés, a mikor a magyar nemzet jelvényéről van szó s a király haragjával csak akkor fenyegetőznek az ő tanácsosai, ha a magyar nemzet akar kifejezést adni kegyeletének s nemzeti érzelmeinek?

Zágrábban nem erőlködnek a hatóságok a magyar állami jelvények megvédelmezésében, mert az ottani nemzeti érzület még nagyobb botrányokkal fenyeget, de Budapesten mozgósítják az egész helyőrséget, sőt még vidékről is összevonják a katonaságot, hogy a nemzeti érzület nyilvánulását elfojthassák, s nem rettennek vissza a fegyvertelen tömeg eltipratásától s kaszaboltatásától, csak hogy a „sovíniszták“-kal hatalmukat éreztethessék.

Ki merné azt állítani, hogy ő felsége érzelmeit sérti a magyar nemzet kegyelele s nemzeti felbuzdulása, míg a horvátok garázdálkodásai kedvesek előtte? Pedig ha figyelemmel kísérik azt a különböző mértéket, melylyel kormányférfiaink mérnek Zágrábban és Budapesten, azt kellene hinnünk, hogy a közrend őreit dirigáló hatalmasok ilyesmivel gyanúsítják a koronát.

A dolog azonban úgy áll, hogy a nemzeti közérzület elől azért hátrálnak Zágrábban, mert az ott sokkal erősebb mint nálunk Magyarországon. Lennének csak mi is oly sovíniszták, mint a horvátok, a kormányon ülők majd tágitának itt is a gyepeln, nehogy a felzuduló nemzeti közérzület azt egészen kirántsa kezükből.

Ez a zágrábi események nagy tanulsága!

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Komédiások.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája —

Írta: **Honthy István**

I.

Lukrécia.

Lukrécia nevetett . . .

S hogy tudott Lukrécia nevetni!

Rózsás arcán két gödröske támadt, a mikből ezer pajzán ördög nézett ki csufondárosan; a szemei csillogtak-villogtak s tágra nyilva szögeződtek feléd; kissé pisze orrának lyukai kitágultak s szinte görcsösen kapkodott levegő után; a melle hevesen emelkedett fel s alá, s egész teste megremegett édesen, kejesen.

Lukrécia élvezett, nagy erős gyönyört érzett, mikor nevetett.

Előtte pedig ott állt a jámbor nagykereskedő, egy kis, kövér köpcös ember, gyér hajzattal, tuskés bajuszszal és szakállal s olyan bárgyu, semmitmondó arccal, melyen bizony mi sem volt kedves, megnyerő.

— Hahaha, barátom! Ugyan szavalja el még egyszer, kérem, a mit mondott. Tudja, a direktoromnak éppen hösszerelmesre volna szüksége, mert — a mint hallhatta is — a régi minden felmondás nélkül itt hagyta, mint ama bizonyos szent Pál az oláhokat: nohát én tiszta lélekkel merném önt neki ajánlani. Hisz ön barátom, kész színész!

A jámbor nagykereskedő megbajtotta a fejét.

— Csak gunyoljon, Lukrécia, hisz az kegyed-

nek örömet okoz. Csak nevéssen, hiszen gyönyörét tárcája benne. De higgyen abban, a mit mondtam.

— De mit gondol barátom, én legyek az ön neje? Hahaha! Ez igazán furcsa idea öntől.

A kis, kövér, köpcös ember elkeseredése fokozódott.

— En szeretem kegyedet, Lukrécia! Szeretem és megkívánom nevéssel, vagyonommal és szívemmel is. Kérem, ne nevéssen ki. Ha nem szeret, utasítson vissza, de ne nevéssen ki!

Lukrécia hátrahanyatlott a pamlagon s kacagott tovább.

— De hát nem találja ezt bolondul nevetetőnek, Veiszbein ur?! Én legyek a felesége: én, Ligeti Lukrécia, a vidéki színpadok elsőrangú tragikája, Veiszbein Fülöp felesége?! Én, ki minden este babérkoszorút kapok s lábaimnál egy egész halom férfiszív hever, én hagyjam el ezt a szép, diadalmos életet csak azért, hogy ön nekem adja a nevét, a vagyonát, no meg a szívet is?! Hahaha!

Veiszbein Fülöp semmitmondó arcán egyszerre megvillant egy ördögi vonás lángja. És most már felemelte a fejét.

— Szerettem kegyedet kisasszony. Csakis ezért esedeztem, hogy fogadja el ajánlatomat. S igazán szerettem; mert ha nem így szerettem volna, nekem is lenne elég pénzem hozzá, hogy ne a feleségemmé, de a szeretőmmé tegyem, mint mások.

Lukrécia vad kiáltással ugrott fel a kerevetről. Odarohant a férfihoz, felemelte a kezét rá. De aztán egyszerre visszalépett tőle s kezével az ajtóra mutatott:

— Távozzék, távozzék, mert az inasommal dobatom ki!

Hát ez a kis epizód egész napra megzavarta Lukrécia nyugalmát.

S csak akkor esendesegett le kissé, mikor Ferenc, az inas — ki egyszersmind színházi-jegyszedő is volt — egy levelet adott át neki.

Lukrécia, a mint ránézett az írására, gyermekes örömmel kapta az ajkaihoz és csókjaival halmozta el.

Hogy is ne! Hiszen Ozoray Felix írta, a fess huszárfőhadnagy, a ki Lukrécianak első kedvence volt s a kit Lukrécia — furcsának látszó bár — szeretett igazán, forró, lángoló szenvedélylyel.

Várta a levelet. Várta, mert olyan valamit kért tőle, a mit ha teljesít, megmutatja, igazán szereti-e, vagy csak mulékony vágy volt, a mit érzett, hazug szerelem, mit irányában tanusított.

És olvasni kezdte a levelet. Rövid volt az, csak nagyon rövid.

S mikor a jámbor Veiszbein Fülöp, leverten, elkeseredve haladt hazafelé, nem is gondolta, hogy Lukrécia, a büszke Lukrécia, éppen most milyen levelet kapott. Nem is gondolta s így elkeseredését nem könnyítette a méltányos elégtétel érzete.

„Kedves kisasszony! Épen ma kaptam meg váratlanul a mozgósítási parancsot. El kellvén utaznom a társulat bucsulakomáján se lehetek jelen. Sok szerencsét kívánok jövődjő utjára. Tartson meg jóindulatában s legyünk barátok újra, ha véletlenül valaha találkozunk. Igaz híve: Ozoray Felix.“

Lukrécia sirt . . .

II.

A kicsike.

A kicsike tizenhat éves; egy jámbor özvegy asszony egyetlen szemefénye s foglalkozására nézve kardalosnő a színháznál.

Hírek.

Pécs, 1895. október hó 17.

— **(Törvényhatósági bizottsági tagválasztás.)** Baranyamegye törvényhatósági képviselőtestületében üresedésbe jövő 137 bizottsági tagsági hely betöltésére — mint annak idején lapunkban is említve volt — a megyei közgyűlés f. hó 31-ét tüzte ki határnapul. A választási aktus előkészítése céljából a vármegyei alispáni hivataltól ma mentek ki az értesítések a választókerületekhez, melyek értelmében a választás a jelzett napon délelőtt 9 órakor mind a 43 megyei választókerületben kezdetét veszi. A közgyűlés annak idején minden választókerület részére megválasztotta a választási elnököket és helyetteseiket, így a siklósi kerületbe elnöknek Szivér Istvánt, helyettesének Biriscs Alajost; a mohácsi kerületbe elnöknek Németh Lipótot, helyettesül Réder Károlyt; a dunaszekesdöbörce elnöknek Visky Lajost, helyettesnek Szandner Antalt; a pécsvaradi kerületbe Horváth Mórt, helyettesül Strancinger Jánost; a szentlőrinczibe Mándi Samut, helyettesül Jeszenszky Antalt; a mágocsiba Szily Jánost, helyettesül Csanády Istvánt, a dardaiba pedig Dréher Antalt, helyettesül Sudár Gyulát.

— **(A pécsi püspök alapítványa.)** A pécsi püspöki uradalomhoz tartozó mohácsi szigeti birtokon a püspökségi törzsvagyon javára eszközölt befektetések és beruházások végleges átvételével a kiküldött miniszteri biztos és bizottság a püspök javára 83.088 ft 74 krnyi összeget mint visszatérítendő összeget hozott javaslatba. Dulánszky Nándor pécsi püspök ezt az összeget örök alapítvánnyul egyházmegyéje számára adományozta és a f. hó 15-éről keltezett alapító levélben elrendelte, hogy az alapítvány „Dulánszky Nándor pécsi püspök alapítványa a pécsi egyházmegye javára” nevet viseljen. Az alapítvány évi kamatai minden év végével három egyenlő részre osztandók, az első rész az egyházmegyei tanügy fokozatos javítására, a második rész az egyházmegye papi nyugdíj-alapjára, a harmadik rész az egyházmegyei beteg káplánokat segélyező pénztár javára folyósítandó évről-évre, úgy azonban, hogy a jelzett helyeken csakis mint alapítók legyenek felhasználhatók, melyeknek csakis későbbi kamatai fordíthatók különleges céljaira. Megyés püspökünk ez alapítványával ismét jelét adta felkelt gondolkodásának, humánus érzésének és a közügy iránti szeretetének, midőn a tanügy, az egyházmegyei papi-nyugdíj és a beteg felkészítés javára ily atyai szívvél és fejedelmi bőkezűséggel gondoskodik!

— **(A millenniumi díszmenet.)** A millennium alkalmából szenírozandó díszmenetben — mint értesülünk — a szomszéd Tolnavármegye is részt vesz s hogy ott a nemzeti bandériumban kellően képviseltesse magát, a költségekre 5000 frtot irányozott elő. A lovas bandériumban a megye előkelő családjainak tagjai régi nemzeti viseletben fognak részt venni.

— **(Számadás.)** A pécsi jótékony négyeletnek múlt vasárnap tartott mulatságán az összes jövedelem — mint a hivatalos egyleti számadásból kitűnik — 90 ft volt. Felülfizettek: Erreth János 15 frtot, Bánffay Simon 4 frtot, Nick Károly 3 frtot, Oroszy S. 2 frtot.

Apró a karsu, kis termete; formásak a labái, finomak a kezei, fehér a telt, gömbölyű arca. Két szeme fényes, mint két csillagocská, s fekete, mint a korom; a haja is olyan, s puha, mint a bársony.

S a kicsikének mindez igen jól áll. S mikor kilép a színpadra, öt-hat társnőjével egyetemben, kik között szinte akad még egy egy szemrevaló teremtes, minden gukker csak a kicsike felé irányul. Őt nézik, mikor az egész kar énekel; őt gusztálják, mikor a többi is táncol, sőt egyszer — uram bocsá! — a primadonnának is elfelejtettek a habitúék tapsolni, mert épen a kicsike perdült be a színpad, egy kecses mosoly s egy vakmerő piruett kíséretében.

Nos hát a kicsike megint itt van. Itt van az egész társulattal, melyhez ő már három év óta olyan hű, mint a fecskemadár a fészkéhez.

Rossz nyelvek ugyan azt rebesgetik, hogy ez az állhatatosság nem annyira a kicsikének a fecskemadárhoz való hasonlóságán, mint inkább valami máson alapszik; node ezt csak a rossz nyelvek rebesgetik. A tény az, hogy a kicsike megint itt van.

A régi lakásadónéját keresi fel megint; áldott, jólelkű asszonyság ez, kivel a mamája el-elbeszélget a téli-hosszu esteken. A különbejáratú butorozott szoba készen várja már őket, be is helyezkednek rövid egy óra alatt.

A kicsike alig várja, hogy kikerüljenek a nagy ládájából a ruhái; gyorsan lehányja magáról az ulti öltözetet s egy negyedóra múlva sétára készen áll csinos, elegáns öltözékben, melyben igazán ennivaló babának látszik, hosszuszélű, virágos kalappal a fürtéin, kivágott lakk cipőkkel a picli lábain.

És meze: benéz majd a színházhoz — mondja

— **(Pécsi feltaláló.)** Huber Nándor pécsi lakos az általa feltalált sterilizátorra szabadalmat nyert a kereskedelmi miniszteriumtól.

— **(A legújabb adatok.)** Amint értesülünk, a legutóbbi 24 óra alatt a város területén összesen 17 darab sertés hullott el és lett kiszállítva a gyepmesteri telepre. Az elhullás legnagyobb részt a szigetvárosban történtek, míg a budai-városban csekélyebb mérvben lép fel a vész. Különböznék úgy vagyunk vele, hogy a vésznek megszűnését hiába is váránk most már, mert a meddig lesz a mostani hizók közül egy is, addig bármikor találkozunk a vész jelenségeire. S fellépése is igen váratlan ennek a káros nyavalyának. A ma még legegészségesebb sertésen is este, vagy reggel kiűt a betegség, nem eszik, hasmenése van, hátsó része eltompul és 2-3 napi nyavalygás után vagy eldöglik, vagy ha megmarad is, leaszik róla a hus és szalonna.

— **(Vármegyei közgyűlés.)** Tolnavármegye tegnapi délután tartotta őszi rendes közgyűlését Szegzárdon, melyen a bizottsági tagok nagy számmal jelentek meg. A vármegyei rendes kiadásainak fedezésére 1 százalékos pótdadót szavaztak meg; ezenkívül a millennium alkalmából kulturális célokra szintén 1 százalékos pótdadót vetettek ki; ebből segélyezik a szegzárdi főgimnáziumot a bonyhádi és gyónki al-gimnáziumot; azonkívül ugyanebből a magyar nyelv tanításában kiváló eredményt fölmutató tanítókat fogják segélyezni. Azután a Madarasz Elemér, volt főjegyzőnek budapesti ker. anyakönyvi felügyelővé történt kinevezése következtében főjegyzővé megválasztották Simonsits Elemér tb. főjegyzőt, első aljegyzővé Forster Zoltánt, II-od aljegyzővé dr. Ery Mártont, III-aljegyzővé Szévald Oszkárt, IV-ed aljegyzővé Reich Oszkárt. Árvaszéki jegyzővé Pécsy János volt megyei III-ad aljegyző, a központi járás második szolgabírói állására pedig Sörös József választották meg. Elhatározták továbbá, hogy a három jogyakornoki állás helyett két aljegyzői állás rendszerezését fogják kérni a belügyminiszternél.

— **(A rabbigyűlés.)** A magyarországi rabbik gyűlésén, mely ma nyert befejezést, lapunk tegnapi számában említett rabbiakon kívül a baranyai és szomszédos rabbik közül résztvettek Lebovics József (Bar-Mágocs), Grossmann S. L. (Szentlőrinc), Rozenkel Tibiás (Bonyhád), Ungár Simon (Szegzárd) és Kohn Ármin (Szigetvár).

— **(Az új bor ereje.)** Ismert alak már a rendőrségnél Bak a Imre fűrészmunkás, ki apró cseprő csinjei miatt már többször szította a rendőrségi köté levegőjét. Ma éjszaka ismét olyat cselekedett, hogy a mai nap újra a kötében repült el feleite. Ugyanis, egyik budai-külvárosi kore-mában többet talált beszélni az új borból, mint kellett volna a kore-smában verekedést kezdett a kore-smárossal, majd pedig, mikor kikore-smábólittott, az után csapott éktelen lármát. Az épen arra járó rendőrparat aztán a pártfogásába vette és bevitte a dűtyiba, ahol mikor az újbor erejét kihasználva, közösen elleni kihágás miatt a nyakába sóznak még vagy egy napi dunkit.

— **(A bukás útján.)** Szép leány harében állott a virágutca lakói közt a fiatal Sch. Róza. Talán ez is volt a veszedelme, mert a szépsége anynyira elbizakodottá tette, hogy mit sem hallgatott az anyja, öz. Sch. Janostól tanácsaira. Ő csak járt a maga útján, a melyik ut pedig a bukáshoz vezetete.

az anyjának végig sétál a korzón is úgy tizenegy óra után, mikor az tele van jogaszgyerekekkel, meg tiszt urakkal; s nem is jön hamarabb haza, csak délben, ebédelni.

Hanem most már tizenegy órára otthon van.

Csaknem betört az ajtó, úgy lép be rajta gyorsan és sietve. Az arca haragtól lángol, a szemei tüzesek és keble pihez, egész teste remegve vonaglik meg, a mint ledobja magát egy székre.

— Bella, az istenért, mi bajod? Kiáltja az anyja rémülten, eldobva magától a tal burgonyát, a mit épen meghámozni akart a déli ebédhez.

— Anyám, meghalok, meghalok! Zokogja a kicsike elrejté könyes szemeit az öreg asszony keblére.

— De hát mi történt, édes kis lányom? Kérdezi az remegő hangon.

A kicsike egyszerre felugrik és kezeit tördelve feleli:

— Mi történt? Az történt, hogy Géza, igen Géza, jegyben jár a jegyző leányával. Tudod, azzal a magas, nyurga leánnyal, a ki még eddig senki-nek sem kellett. Már úgy hallottam, a kauciót is letette az apa Géza mellett a farságon lesz az eskü-vője. Ilyen hűtlenséget, ilyen csalfaságot! Meg kell hainom bánatomban, szégyenletomban anyám!

S megint csak odaborult az anyja keblére, s megint csak sir, zokog keservesen.

— Ne sirj, drága árvaságom, te! Ne sirj, meg-segit még téged is az isten!... No ne sirj hát, estére játszani kell és majd meglátszik a szemeden!

A kicsike erre már nem sirt. És nyugodt egész nap. Nyugodt este is az öltözöben, s jó kedvvel

A szép Sch. Rózáról különféle mende-mondák keringtek a virág-utcában: s egyszer aztán a sok pletykának mégis igaza lett, mert a szép Sch. Róza egy nap csak eltűnt özvegy édes anyja házából. És úgy látszott, hogy nem is akar többé visszajönni, mert még csak egy sor irást sem hagyott hátra arról, hogy hova ment. A szegény özvegy, ki egyetlen leányát, öreg napjai egyetlen reményét veszítette el benne, nem nyugodott s addig kutatott utána, míg végre megtudta, hogy a leány Eszéken van egy nyilvános házban. És anyai szíve még most is bizik, hogy talán kimentheti a lányát a bukásból, mert ma délelőtt megjelent a rendőrségnél s könnyezve kérte a rendőrbiztos urakat, hogy hozassák haza a lányát abból a büntetésből. A rendőrbiztos uraknak pedig jó szívének van; felvették a szegény anya panaszát s a szép Sch. Rózát haza fogják Eszékéről toloncoltatni.

— **(Adomány a népkonyha javára.)** Cseh Maria és báró Majthényi Amália a népkonyha javára 5-5 frtot adományoztak.

— **(Házassági ígélet.)** Egy angol politikus nemrég éles hangon nyilatkozott azokról a vizás következményekről, a melyeket az a körülmény von maga után, hogy Angliában olyan szigorúan büntetik a házassági ígélet megszegését és oly nagy bírságot rónak ki a vétkekre. Fölhoz egy esetet. Egy férj közvetlenül az esküvő után válópórt indít. Egy hétig sem élt feleségével, a ki megcsalta. Bevallotta, hogy nejeének hűtlensége meg sem lepte: tisztában volt a jellemével. — „Akkor hát miért vette el nőül?” — kérdi bíró. A férj felel: „Mikor szakítani akartam vőlegénykoromban, kárterítési pörrel fenyegettek. Minthogy szerelmes leveleket váltottunk és többször voltak légyottjaink, tudtam, hogy az esküdtszék, a mely most kimondta a választ az én javamra, elítélt volna a házassági ígélet megszegéseért 50.000 forintra. Nekem egy fillérem sincs és abban a veszélyben forogtam, hogy 10-15 évig fizetésem felét e hölgyre költethetem. Egyszerűbbnek tartottam a házasságra lépni, mert tudtam, hogy válás lesz a legegyszerűbb megoldás.” A férjnek igaza van, Wright bíró például 1892-ben kijelentette, hogy „házassági ígéletet képezhet egy közszorítás, egy tekintet és ezer más cselekedet.” Egy fiatal leány bepörölt volt rajztanárára. — „Nem szólt semmit, nem is irt, — panaszkodott a kisasszony, — de a rajzórak alatt folyton réam nézett és sóhajtott. Egyszer az anyám nem volt jelen és akkor megszorította a kezemet.” A bíróság erre aztán 2500 forint kárpótlásra ítélte a boldogtalan tanárt.

— **(Arisztokrata világ.)** Egy fővárosi ur járt itt tegnap és nézte végig a szép várost. Este ismerőseivel találkozott egy vendéglőben és egyszerre meglepődve tekintett fel az étlapról:

— Ej, még önök azt mondják, hogy Pécs ilyen-olyan demokratikus város.

— Persze, hogy az.

— Na köszönöm, éppen ellenkezőleg, itt való-ságal arisztokratikus világ van.

— Ugyan, honnét veszi ezt a vélelményt?

— Honnét. Tessék elolvasni az étlapot. Itt van: az Alföldy gulyás y-nal van írva.

A pécsi ur nézi: valóban y-nal s megjegyzi;

— Ez legfelsőbb azt bizonyítja hogy az étlap-szerkesztő borfiu arisztokrata, egyéb semmi.

maszkirozza magát egy csinos szemrevaló kertész-leánnyal.

S mikor a kar kilép először a színpad, megint csak a kicsike felé fordul hat társnője között minden gukker. S ő mintha tudná ezt — vidáman énekel, fűrgén mozog és bogárfekete szemével nem áll jobbra-balra üdvözölő pillantásokat is vetni.

Az első széksorból a jelenés után valaki egy bokrétát dob neki. A színház publikuma nem igen látja ugyan meg, hogy melyik a jókedvű virágdobáló a között a sok uniformisos ur közt, de a kicsike észreveszi és megdobbant a szíve, hogy a Géza dobta neki.

A színpad mögött aztán esőkjával halmozza el a bokrétát és szerelmesen suttogja annak a nevé, a ki feldobta neki a színpadra.

Hanem mikor egyszerre csak ott látja maga előtt haragos pirba lobbant az arca s barátság-talanul kérdezi:

— Mit akar, uram? Mi nem ismerjük egymást. Menjen a jegyeséhez, ott az ön helye.

Géza azonban nem azért visel hadnagyi uniformist, hogy erre kétségbeessen. Megfogja kezével a kicsike állát, felemeli és szemébe néz édesen, hosszan.

— No ne bolondozzál, kicsikém, hiszen maradhatunk mi azért olyan jó barátok, milyenek voltunk.

A szeméből szerelem ténylik, mosolyog az arca és édes bódító a hangja.

A kicsike pedig eiveszti egyszerre a haragját és vágyakozó reménnyel mondja

— Maradhatunk? Igazán? ...

Kétszer termő almafa.) Szegzárdi levelezőnk írja: feltűnő természeti ritkaságot láthatni nálunk mostanában. Bulyák József árvaszéki kiadó házikertjében egy almafa másodszer is hozott gyümölcsöket. Vagy 25 darab kifejlődött alma függ a fán, melyen még virág is van, s ha kedvező lenne az időjárás, ezekből is gyümölcs fejlődhetnék.

(Állandó rovat.) Sajnos, állandó rovatot kell innen-onnan már a sertésvész terjedésének konstataására nyitnunk. Amint ugyanis legutóbb egy a pécsi szolgabíróhoz érkezett előjárásági jelentés bírálja, Patacon is kiütött a sertésvész. A gyanus megbetegedések okáról hivatalos vizsgálat alapján a sertésvész konstatalatott.

(Az eszterági csárda réme.) Az eszterági csárdába beállított a napokban egy elzúllott kinézésű öreg ember. Hosszu kakastoll díszelgett a kalapja mellett, a kezében pedig egy ormótlan fakarddal hadonászott. A csárdásné ijedve menekült előle, a mint rákiáltott:

— Félre előlem! Én vagyok Napoleon! Most jövök Vatterlóból.

Aztán habortatlanul bejárta a koresmahelyiségeket s mire a csárdásné segítségül hívott emberekkel visszajött, nagy Napoleon már rég elpárolgott. De elpárolgott vele a csárdásné pénzes fiókjából egy esomó aprópénz is, meg egy pár darab ruhanemű. A magát Nagy Napoleonnak tettező vén tolvajt keresik a csendőrök.

(Éjféle verekedés.) Gombos Ferenc mislenyi lakos, f. hó 14-én a hogy kilépett a koresmából Dallos János és Samu Ferenc társaságában, épen éjtelt kiáltott a mislenyi éjjeliőr. Gombos Ferenc fejében furesa gondolatokat ébresztett a bor: minden áron vért akart látni. Amint szép esendesen bandukolt mellette Dallos János, egy nagyot lökött rajta, hogy az majd orrára bukott. Dallos természetesen leszidta ezért s szóra szót váltván, Gombos Ferenc egy kést rántott elő a kabátzsebéből s azzal Dallos Jánost több egymásutánban megszúrta.

— Jaj, vége m van!

Ezekkel a szókkal bukott össze a megszúrt embert, s míg Samu Ferenc segítségért kiabált, addig Gombos bement a közelfekvő házukhoz s onnan az apósával jött ki dühösen kiabálva Dallos Jánosnak:

— Megállj kivégzünk!

Erre azonban megjelentek a helyszínen a csendőrök is, és a dühöngő ember megkegyelmezte. A megszúrt Dallos János sebei nem életveszélyesek ugyan, de beletelik pár hét, hogy kiláboljon az éjféle verekedés következményeiből. A csendőrség az esetet bejelentette a pécsi kir. járásbírósnak.

(Mi a baja?) A rendőrorvosi hivatalba ma egy étes asszonyság állított be. Kérdik tőle, hogy mit akar?

Nagy a bajom, tekintetes uram.

Nohát, rukkoljon ki veie.

— Nem lehet ám az olyan könnyen. Pironkodik az asszony. Majd előadja a baját.

— Összevesztem a vőmmel tagnap este. A mikor kibékültünk, jó vacsorával traktált meg. Attól aztán rosszul lettem. Attól félek, hogy megmérgezett az a gaz lélek, a vőm, a vacsorával.

Pereg a beteg asszony nyelve, mint a rokka. Megszólal erre az orvos:

— Talán a nyelvét harapta meg, mikor evett, jó asszony; s attól kapott mérgezést?

— **(Egy ablak vizit szomorú vége.)**

Lent a Batori-utcán történt tagnap este. Egy emeletes bérház egy: földszinti ablaka alatt elmélázva állt egy fiatal ur s kezében szorongatva az ablakon kihajló házikisasszony meleg kacsóját, szerelmes szókat sugdosott fel hozzá. A lovag költői hangulatban volt, akárcsak egy borzashaju poeta s nagy fogadást tett Dulcineaéjának.

— Szakadna bár az ég reám, szép kisasszony, akkor sem szünnék meg szívem őt szeretni!

E pillanatban felnyílik az emeleten egy ablak és zsupsz! a szobaleány egy lavar piszkos vizet zúdít le onnan — egyenesen a szerelmes hős nyaka közé.

Egy eles sikoly a leány ajkáról, egy katonás szitok a lovag szájából s aztán az ablakvizit véget ér s a leöntött lovag lucskosan siet haza felé ruháját megszáritani.

A ceglédi faiskola.

(Vége.)

Faiskoláját Ungváry László, mondhatni semmiből, pénznélkül kezdte és mert a befektetett tőke e téren csak évek múlva hoz jóvedelmet, anyagi závaraiban nem egyszer a legnagyobb zaklatásoknak volt kitéve, de bámulatos leleményességével s erős akarat erejével a legnehezebb bajból is kitudott gázolni, sőt vállalatát rohamosan kiterjeszteni is tudta, újabbán pláne oly mértékben, mint tán sehol a kontinensen.

Faiskolája ma már a kilenczholdas régi teleppel együtt 121 köldnyi bekerített területen van, melyet

óriási költséggel planiroztatott, lehordva a magasabb fekvő homokot, a kötött természetű lapályosabb helyre, mi által olyan természetű talajhoz jutott, melyet minden fa szeret. Fái olyan dus gyökérzettel fejlődnek, hogy ha kikerülésük után beültetésük nem a legjobb is, ha az időjárás egy darabig nem kedvez is, megfogamzanak s legtöbb esetben vigán tenyésznek.

A mult 1894-ik évi készletből 86.078 készfa, 337.064 drb. vadonc, összesen tehát 423.142 darab fa került ki a faiskolából. A mostani készlet, ojtványokban körülbelül 750—800 ezer, vadoncokban mint egy 15 millió. Hogy mily nagy mennyiség ez, tulajdonképpen csak az gondolhatja el, a ki a telepet látta.

Hogy a roppant költséggel vezetett vállalatnál megtakarítások legyenek, csupán az irodai költség több, mint tízezer forintra rug, a tulajdonos a munkálatok lényegesebb részét, így a vetést, cemeték átplantálását, nemesítését, a nemesített cemeték gondozását, nevelését, metszését és idomítását, mondhatni kivétel nélkül, betanított női napszámósokkal végezteti, egyéb kevésbbé fontos könnyű munkálatokat pedig kisebb gyermekekkel. Férfi napszámósokkal inkább csak a nehezebb talajmunkálatokat, fák kiszedését, csomagolását stb. eszközölte. Ez mindenesetre nagyban csökkent a kiadást s hozzájárul ahhoz, hogy a fák ősleőbban kerüljenek áruba. Tényleg azok ősleőbbak is jóval, mint bárhol más faiskolánál. Lényeges tényezője ennek az is, hogy a tulajdonos újabbán leleményes ültetőgépet szerkesztett s faiskoláját saját rendszerű keskeny vágányu vasutal szándékozik behálózni s ezzel is csökkenteni igyekvén kiadásait.

Milyen sürgős-forgás van a szállítási idő alatt a telepen, arról némi fogalmat nyújt, ha tudjuk, hogy csupán a fák kiszedésénél és csomagolásánál az elmúlt tavaszon naponként 200—250 munkás foglalkozott, 18—20 szekér szállította a fát a vasúthoz, hol külön e célból 2—3 tisztviselőnek állandó munkát adott a csomagolónak expedálására, hogy minden pontosan és rendben történjék.

A famennyiség, mely tíz év alatt az iskolából kikerült, több millióra rug, melynek, ha csak tele fejlődött is gyümölcsöző fává, akkor virulásában egyhamar el nem muló emek hirdeti az ország különböző vidékén Ungváry László ügybuzgóságát.

Általános tény, hogy a kertészettel való foglalkozás a munkás elemet erkölcsében nemesíti. A hol a fatenyésztés ki van fejlődve, ott holmi szociális mozgalmaktól nincs mit tartani. Ha tekintetbe vesszük, hogy Ungváry László nagy termelése útján közrebecsított gyümölcsainak annyi sok ezrével hány embert nyert meg a kerteszkedésnek és hogy már csak saját telepen is evenkint hány olyan munkásnak ad hasznos foglalkozást, kiknek munkaereje különben tetlenül vesztegelne, hogy továbbá élénk üzlet szelleménél fogva mily mértékben szorította ki a külföldi versenyt, méltán el lehet mondani, hogy a nemcsak a saját érdekét, de közvetve a közügyet is szolgálta s méltán megérdemli elismerésünket.

Ki hazai fatenyésztésünk iránt érdeklődik, ha csak tetheti, ne sajátja a fáradságot megtekinteni ez óriás kiterjedésű faiskolát. Ha meglátja, bizonyosan nagyobb szerűnek fogja találni, bárki is, mint ekként rövid ismertetéssel bemutatni lehet. A tulajdonos szívesen fogadja látogatóit, bármikor is szíves készséggel kalauzoltatja vagy ha éppen ideje engedi, maga kalauzolja telepen Nagy örömeire szolgál, ha látogatójában ügybuzgó szakemberre talál, a kinek már csak azért is érdemes volna fölkeresni a telepet, mert benne a leleményes tulajdonos több olyan dolgot hozott igen szép eredménnyel gyakorlati alkalmazásba, miről a fatenyésztés terén eddig még szó sem volt s a minek általános gyakorlatba vétele lényegesen megkönnyítene a gyümölcsfák szaporítását és nevelését. Szinte csodálatos, hogy szakemberek gyakrabban testületileg fel nem keresik a telepet.

Én mindenesetre, mint ki a kertészeti dolgok iránt különös bensőséggel érdeklődtem és érdeklődöm Ungváry László törekvésének nagy elismerője vagyok s a közügy érdekében szívemből óhajtom, hogy azután is még sokáig fokozódó ambícióival lankadatlan törekvéssel és hálás jó eredménnyel szolgálhassa hazai gyümölestenyésztésünket.

Biró Pál.

Művészet, irodalom.

Villars dragonyosai. Rég nem volt alkalma városunk művelt közönségének oly zenei mű élvezetben gyönyörködhetni, mint a „Villars dragonyosai” tegnapi előadásán. Kedves dallamokkal telt zenemű, szép kiállítás, összevágó előadás, mind közreműködtek, hogy az élvezet teljes legyen és Somogyit méltán dícséret illeti, hogy nem rettent vissza a nehézségektől, melyekkel az ily nagyobb szabású mű előadása a vidéken jár, mert társulata bebizonyította, hogy az ily feladatokkal is képes megküzdni. Az est hősnője Julia s Ilka volt, ki Friquet Rosette szerepében úgy játékaival, mint ki

tünően iskolázott hangjával valósággal elragadta a közönséget. Különösen a lírai részekben, így a második felvonás szereim kettősében s a 3 ik felvonás belüli mennyasszonyi dalban érte el művészete a tetőpontot. Kiss Pista hasonlólépek általános tetszést aratott hatalmas baritonjával, mely bármely nagy városi színpadon is méltó feltűnést keltene. Hevesi Janka a kacér Georgette szerepében élénken játszott s kedvesen énekelt. Különösen tetszett az első felvonásbeli csemetgyűdala, melylyel viharos tapokat aratott. Nagy Imre is derekasan kitett magáért csengő hangjával, játéka azonban szintelen volt. Különös elismerést érdemelnek a karok, melyek oly jól voltak betanulva s oly összevágóan előadva, hogy többször — s különösen a második felvonásbeli imadál után — élénk tetszésnyilvánításokban részesültek. A zenekar is kitűnő precizitással működött közre, úgy hogy a közönség, mely nem keresi a tüneményes művészi erőket, hanem élvezetet talál az előkelő szerzők műveinek összevágó előadásában is, teljesen meg lehetett, a mint hogy meg is volt elégedve az al, a mit a mai előadás ebben a tekintetben nyújtott. Csak egyet ajánlunk a rendezőségnek, ha ezt a kedves operát megismélteti: szerezzon be egy kellemesebb hangu csemetgyűt, mert az a kolomp, mely tagnap a remete tornyában megszólalt, nem épen alkalmas arra, hogy az illúziót a közönségben felkeltse.

TÁVIRATOK.

A király elutazása Zágrárból. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ő felsége tegnap este elutazott Zágrárból: ebből az alkalomból Hederváry banhoz legfelsőbb keziratot intézett, megköszönve a nagyszerű fogadtatást, lojalitást és példás magatartást, melyekre örömmel fog visszaemlékezni s melyet — ugymond — nem zavar meg az előfordult büntetendő eset. A király elutazásakor az egész város ki volt világítva és a pályaudvarig nagy ovációkkal kísérték ki az uralkodót, a ki ma hajnalban érkezett Godóllőre.

Az osztály-sorsjáték huzásai. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Eddig-le a következő nagyobb nyeremények huzattak ki: 2000 koronát nyert a 37536 és 99442 sz., 4000 koronát az 54960 és 36721 sz., 8000 koronát az 56587 és 38646 sz., 10000 koronát a 34898 sz. Ma délig 2000 koronát nyert a 18244 és 39577 sz., 1000 koronát a 30362 sz., 40000 koronát a 15000 sz. A délutáni huzásban 4000 koronát nyert a 99227 sz.

Zágrábi dolgok. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Fehérváry b., Josipovich és Dániel miniszterek ma reggel visszaérkeztek Budapestre. — A bécsi lapok kivétel nélkül a horvát diákok merényletéről elítélőleg írnak. A „Neue Freie Presse” figyelmeztet arra a körülményre, hogy Világosnál nemcsak a magyarok, hanem a horvátok is letették a fegyvert. Gondoltak volna erre is a Jellasiich-szobornál.

Bulgária helyzete. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Neue Freie Presse” mai számában Nacsevics bulgár külügyminiszternek Bulgária helyzetéről tett nyilatkozatát közli. Legérdekesebb a cikk ama része, melyben Nacsevics elmondja, hogy milyen miniszter ő és hogy milyennek képzei Bulgária jövőjét. A miniszter ezt mondta: Országunk jövőjébe vetett bizalmamat arra a meggyőződésemmre alapítom, hogy győzni fogunk. Utódunknak — és ez nem Radoslawow, hanem Cankow lesz — még várnia kell. Az ő ideje még nem érkezett el, és a miénk még nem járt le.

Gázrobbanás. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapest a váci-utcában levő Seefehiner féle papírüzletben tagnap este nagy gázrobbanás volt. Egy segéd súlyosan megsérült.

Büntény-e, vagy öngyilkosság? (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lüders Henrik mérnök holttestét, a ki csak nem régen tűnt el a fővárosból, a sz. János hegyi erdőben ma feltalálták.

Eltűnt gavallér. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Fink Alfred többszörös bécsi bázisú fia eltűnt. Szüleihez írt levelében azt írja, hogy öngyilkos lesz.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
Kisú.

Legujabb sorsjegy !!
Huzás már október hó 25-én.
Főnyeremény 100.000 korona.

Felhívás a
Bankgyesületi váltóüzlet r. t.

(Budapest, Fürdő-utca 1. Részvénytőke 3 200.000 korona.)
 által életbe hívott

„P“

alkalmi sorsjegytársaságban való részvételre, mely 40 drb 3% os magyar jelzalog-sorsjegy felett rendelkezik és csakis 10 résztvevőből áll. Befizetés 37 hónapon át csakis 15 frt havonként egy-egy részre. — A szelvénykamatok a sorsjegytársaság tulajdonát képezik. A sorsjegyek eredetiben osztatnak szét.

A sorsjegykönyvecskék már az első és második részlet 30 frt lefizetése után szolgáltatnak ki.

0979. sz.
 tkv. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Stipánovics Éva udvardi lakos végrehajthatónak, Csupits Márkó udvardi lakos végrehajtható ellen 23 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási a pécsi kir. törvényszék és a pécsi járásbíróóság területén levő, Udvard határában fekvő, az udvardi 135. sz. betétben I. 1—5 sorsz. 1. hrsz. 109. sorsz. házra és udvartérre, 2. hsz. kertre 732/1 2082/81. hrsz. részletekre; 1/294-ed rész legelő illetményre mint kisházias birtokra 325 frt becsárban mint kikiáltási árban alábbi feltételek alatt az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1895. évi november hó 16. d. e. 9 órakor Udvard község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 32 frt 50 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi november 1 én 3333. szám alatt kelt igazs. min. rend. 8 §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi aug. hó 22. napján. A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Bogyay Pongrácz
 kir. törvényszéki bíró.

1894. sz.
 tkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Szekrényessy Ferencz pécsi lakos végrehajthatónak, Forgó Antal pécsi lakos végrehajtható ellen 58 frt 36 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő Nagy-Budmér község határában fekvő a nagy budméri 203. sz. tkvben felvett + 103. b/1 hsz. 16 sz. házra és belsősegre 538 frt becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan **az 1895. évi november hó 6-án délelőtt 10 órakor Nagy-Budmér községben a bíró lakásán** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 53 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1. 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. törvényezikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi július hó 27. napján. A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
 kir. törvényszéki bíró.

Schönwald Imre

vizgázott óras-, ékszerész- és látszerész

Pécsett, Király (fő) utca a Hattyu épületben.

A színházi idény megnyitása alkalmából van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni miszerint **Párisból** a legujabb divatu, remek szép kivitelű **színházi** fekete bőrrel bevont, aranyozott, teknősbékaesont, eifántesont, aluminium. fekete chagrin bőr, gyöngyház foglalványu, továbbá fényüzési, liliput és kézi színházi legjobb optikai csiszolt üvegekkel ellátott **látcsövek** érkeztek és rendkívül mérsékelt eredeti gyári árak mellett eladatnak.

Együttal bátorodom a n. é. közönséget azon körülményre figyelmeztetni, miszerint látcsöveim a legjobb optikai csiszolt achromatikus lencsékkel ellátva és úgy minőség valamint ár tekintetében bármilyen szem látszeréstől forgalomban levő látcsövekben a versenyt felülmúlják

E szakmába vágó javítások legjobban és azonnal igen mérsékelt áron esz-közöltetnek.

Magyar kir. szabadalmazott udvari szállító.

Nincs többé fatapló!!!

Helyettesít minden színt

EXSICCATOR

Brosürök ingyen.

Wien. IV., Hauptstrasse Nr. 36.

10.000 bizonyítvány mindenki által betekinthező.

PSEERHOFER J.-féle

GYÓGYSZERTÁR

BÉCSBEN, I. KER. SINGERSTRASSE 15. sz. a. „ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL.“

Vértisztító labdacok, ezelőtt általános labdacok neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszerekből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacok házi szerül ajánlatnak és ajánlottak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértőlulások, aranyér, héltétlenség s hasonló betegségek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is: így sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legesekélyebb fájdalmakat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetőek.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említnék azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön föltűlmutatottan vértisztító labdacsaiból utánvétellel. Fogadjam ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdacsa csodáhatóságáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Harsche, Földnik mellett, 1897. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akarata volt, hogy az ön labdacsa kezeim közé kerültek, melyeknek hatásáért ezennel megírom: Én gyermekágyban meghűltem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdacsa engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg őt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knifcz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én

Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynémém nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórságban, már életét is megunta, melyről egyebként le is mondtam, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult. Legjobb tisztelettel Weinzettel Jozefa.

Eichengraberamt, Göhl mellett, 1893. márczius 27-én.

Tekintetes Ur!

Aláírott ismételtén kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdacok értéke

felett és azokat a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilvási 1886. okt. 8-án.

T. Úr

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsaiknak köszönhetem, hogy egy gyomor-bajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, s vagyok tisztelettel Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacok csakis a Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához“ címzett gyógyszer-tárban Bécsben I. Singerstrasse 15. sz. a. készíttetnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentellen utánvételi küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban posta-utalvánnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül. —

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánzóztatnak; ennek következtében kérek csak Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat követelni és csakis azok tekintetűk valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névaláírásal fekete színben és minden egyes

doboz felele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Bernhard-féle alpesifü li-queur. Bernhard W. O.-tól Bregenzben, 1/2 üveg 2 frt 60 kr. 1/2 üveg 1 frt 40 kr. 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs gyors és biztos hatásu legjobb szer minden köszvényes és csúzos bajok u. m.: gerinczagybántalom, tagzsargatás, ischiás, migraine, ideges fogfájás, főtájás, fülzsargatás stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-tól. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelenczével 2 forint.

Általános tapasz Steudel tartól. Utás és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukac, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajoknál, mint kitűnő szer lön ki próbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalsam Pserhofer J.-tól. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

Útifüvedv, egy általánosan ismert, kitűnő háziszere hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen, 1 üvegecske ára 50 krajczár 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppek,) megromlott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti

bajok ellen kitűnő háziszere. 1 üvegesével 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Bull-rich A. W.-tól. Kitűnő háziszere a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főtájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhív, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Angol csodabalsam, 1 üveg egy kis üveg 12 krajczár.

Por a lábizzadás ellen Ezen por megszünteti a lábizzadást s az áltál képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van ki próbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.

Golyva-balsam, kitűnő szer golyva ellen 1 üveg 40 krajczár bérmentes küldéssel 65 krajczár.

Mia-Poko, kiváló szer egyoldalú fejt stb. ellen.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegeségek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerzetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzüsszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek. Budapestén kapható: **Török József** gyógyszerész urnál, Király-utca 12. sz.